

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 228.951 van 28 oktober 2014
in de zaak A. 213.963/XII-7760**

In zake: 1. de CVBA STABO
2. de CVBA ARCHITECTENVENNOOTSCHAP AR-TE
samen optredend als TV STABO-AR-TE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat André Caeymaex
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Kielsevest 2-4
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het OPENBAAR CENTRUM VOOR MAATSCHAPPELIJK
WELZIJN VAN DENDERMONDE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stijn Knaepen
kantoor houdend te 3530 Houthalen-Helchteren
Greenville Centrum Zuid 1111
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 10 oktober 2014, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “van het besluit van de Raad voor Maatschappelijk Welzijn van het OCMW te Dendermonde dd. 24 september 2014, inhoudelijk ter kennis gebracht per aangetekende brief van 25 september 2014, afgegeven ter post op 25 september 2014, waarmee werd aangegeven de opdracht ‘bouw woonzorgzone-aanstellen architect-lage energieconstructie’ te gunnen aan de ‘Tijdelijke Vereniging m3 architectuur - Atelier Kyoto’”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 oktober 2014, om 11.00 uur.

Staatsraad Pierre Barra heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Stefanie Van De Leest, die loco advocaat André Caeymaex verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Stijn Knaepen, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Frederic Eggermont heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Intrekking van de bestreden beslissing

3. Met een beslissing van 16 oktober 2014 van de raad voor maatschappelijk welzijn van Dendermonde is de bestreden beslissing ingetrokken.

De vordering is bijgevolg zonder voorwerp, minstens hebben de verzoekende partijen hun belang bij de vordering verloren.

In de gegeven omstandigheden past het de kosten ten laste van de verwerende partij te leggen.

IV. Rechtsplegingsvergoeding

4.1. De verzoekende partijen vragen ter terechtzitting dat de verwerende partij zou worden veroordeeld tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding, ter terechtzitting nader bepaald op een bedrag van 700 euro.

4.2. Overeenkomstig artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de afdeling bestuursrechtspraak een rechtsplegingsvergoeding toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en honoraria van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij.

Artikel 67, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ is krachtens artikel 4 van het koninklijk besluit van 28 maart 2014 ‘betreffende de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State van 12 januari 1973’ toepasselijk op de procedures in het administratief kort geding zoals de onderhavige.

Dit artikel 67, § 1, bepaalt:

“§ 1. Het basisbedrag van de rechtsplegingvergoeding bedraagt 700 euro, het minimumbedrag 140 euro en het maximumbedrag 1.400 euro.

In afwijking van het voorgaande lid bedraagt het maximumbedrag 2.800 euro voor de geschillen betreffende de regelgeving inzake de overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten.”

Er is te dezen grond om met toepassing van deze bepalingen de verzoekende partijen een rechtsplegingsvergoeding toe te kennen, nu zij door de intrekking van de bestreden beslissing van 24 september 2014 als de in het gelijk gestelde partij dient te worden beschouwd.

Wat de begroting van de omvang van de rechtsplegingsvergoeding betreft, is er geen reden om over te gaan tot een verhoging of verlaging

van het basisbedrag van 700 euro; door de intrekking is de gevoerde procedure beperkt gebleven tot de redactie van het verzoekschrift en de verzoekende partijen voeren geen omstandigheden aan die tot een andere beoordeling zouden moeten leiden.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 400 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd zijn aan de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 28 oktober 2014, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Pierre Barra,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Pierre Barra